

[Statsministeren.]

alle var enige om at der måtte gøres noget. Jeg går ud fra, at hvis valget var faldet sådan ud, at en VKR-regering havde fortsat, så havde man vel også dér været nødt til at gøre noget. Vi stillede altså forslag om særtolden og har været nøjagtig så forhandlingstvillige, som den socialdemokratiske ordfører og finansministeren har gjort rede for det, og har været med til efter forhandlinger med oppositionen og med de mange delegationer at få ca. 50 pct. af importen sat på friliste. Det viser dog en betydelig vilje til indrømmelser. Men oppositionspartiernes negative holdning er ikke ændret en millimeter af den grund, og man har ikke på noget tidspunkt under forhandlingerne haft noget andet at sætte i stedet for.

Det var i al stilfærdighed den bemærkning, jeg gjorde om det.

Dahlgaard: Finansministeren gav udtryk for, at han regnede da virkelig med; at dansk industri kunne forøge sin hjemmemarkedsandel i den kommende tid, den tillid havde han til dansk industri. Det forfærdelige ved regeringens lovgivning om importafgift er jo, at man ikke har forstået, at dansk industris hjemmemarked er i øjeblikket hele frihandelsområdet, og vi forbereder os på, at dansk industris hjemmemarked yderligere skal udvides ved tilslutning til fællesmarkedet, men denne importafgift er det modsatte af en forberedelse dertil.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Den højtærede finansminister vender tilbage til mine bemærkninger om statsministerens mulighed for at skabe kontakter til oppositionen og formidle et samarbejde. Jeg troede, det var gået op for finansministeren, at den situation, jeg tænkte på, var den, der forelå, før forslaget om importafgift blev fremsat — jeg tænkte på en kontakt, der måske kunne have forebygget, at et sådant forslag overhovedet blev fremsat.

Så nævnte den højtærede finansminister fra Fyns Tidende, at jeg havde udtalt, at det var ønskeligt med et samråd med statsministeren. Nu er jeg selvfølgelig ikke nogen forfulgt uskyldighed, men jeg vil gerne sige, at det er da lidt urimeligt at skælde mig ud, fordi jeg viser hensyn over for statsministe-

ren, der på det tidspunkt havde meget fornemt besøg og oven i købet var oppe i sit stormomsuste sommerhus deroppe i Skiveren. Men vi kan jo nå dette samråd nu mellem anden og tredje behandling; så kan vi stoppe debatten her og fortsætte dér.

Ninn-Hansen: Statsministerens fremstilling af forholdene forud for vore forhandlinger om regeringsdannelsen kan jeg ikke godkende. Statsministeren ved formentlig, at jeg selv flere måneder forud for valget omtalte, at en fællesregering af de fire fællesmarkedspartier kunne være en fordel, kunne være en fordel i forbindelse med følgelovgivningen og kunne være en fordel i øvrigt, idet man derved manifesterede en fælles vilje til at løse den store opgave blandt tilhængerne af vor tilslutning til fællesmarkedet. Når en sådan udtalelse er fremsat, og det skete engang i foråret, så synes jeg vanskeligt statsministeren kan komme her og sige, at under valgkampagnen gik man ind for at få regeringen til at fortsætte — ja, det gjorde vi — og havde overhovedet ingen tanker i den retning, at man kunne få socialdemokratiet med i en regering. Det synes jeg ikke statsministeren kan sige, når jeg direkte kan påvise, at udtalelsen om en sådan fællesregering er fremsat tidligere. Men da vi ikke fik den regering, da socialdemokratiet ikke ville, er der selvfølgelig ingen grund til at drøfte det nærmere, heller ikke i dag.

Jeg har stadig væk den opfattelse, at vi over for hovedopgaven i denne folketings-samling, fællesmarkedet, ville have stået bedre, hvis vi havde benyttet lejligheden til at gå sammen og stå sammen om den sag. Statsministeren skal ikke være i tvivl om mit partis stilling med hensyn til fællesmarkedet og er det heller ikke, men jeg tror, et regeringssamarbejde ville have været en fordel.

Når statsministeren så lader ordet negativt betegne denne forhandling, så vil jeg gerne spørge: er det negativt at forhandle i udvalget — efter de beskrivelser, vi har hørt — om at foretage yderligere ændringer i finansministerens forslag, sådan at man får ophævet flere af de ulemper, der er ved denne lov? Det er jo det, der er sket. I øvrigt ved statsministeren fra udvalgsbetænkningen, at oppositionen støtter de forbedringer, som